Yazar Av. Ali GÖYMEN
Salı, 02 Eylül 2008 14:54

A-GİRİŞ

Uzlaştırmacı adı verilen yeni bir hukuki müessesinin ihdas edilmesi ve bu türden bir müessesenin yetki ve çalışma esaslarının tartışıldığı günümüzde meslek yasamızın 35/A maddesinin de göz önünde bulundurulması zorunlu bir durumdur.

Meslek yasamızın 35. maddesinde *"Kanun işlerinde ve hukuki meselelerde mütalaa vermek, mahkeme, hakem veya yargı yetkisine haiz bulunan diğer organlar huzurunda gerçek veya tüzel kişilere ait hakları dava etmek ve savunmak, adli işlemleri takip etmek, bu işlere ait bütün evrakı düzenlemek, yalnız baroda yazılı avukatlara aittir."*

Hükmü ile Avukatlık mesleğinin tekel hakkı açıkça ifade edilmiştir.

Geçtiğimiz yıllarda, Vergi mahkemelerindeki uyuşmazlıklarda mali müşavirlerinde temsil ve vekil olmasına dair yetkilendirilmesi istemi büyük tartışmalara neden olmuş, bu istem haklı olarak Avukatlık Yasası' nın 35. maddesine aykırı görülmüştür.

Son günlerde "uzlaştırmacı" adı verilen müessesenin ihdası ile de uzlaştırıcıların kimlerden oluşabileceği tartışılmaya başlanmış ve yine Avukat unvanına sahip olmayan kimselerinde uzlaştırıcı olabileceği yolunda söylemler işitilmeye başlanmıştır.

1136 sayılı Avukatlık Yasası' nın 2. maddesinde ise,"*Avukatlığın amacı; hukukî münasebetlerin düzenlenmesini, her türlü hukukî mesele ve anlaşmazlıkların adalet ve hakkaniyete uygun olarak çözümlenmesini ve hukuk kurallarının tam olarak uygulanmasını her derecede yargı organları, hakemler, resmî ve özel kişi, kurul ve kurumlar nezdinde sağlamaktır (4667 s.K'la değişik 1136 s.K.m.2/I).*
Olarak ifade edilmiştir.

1136 sayılı yasanın 1. maddesinde açıkça bir kamu görevi olduğu ifade edilmekle beraber aynı yasada değişiklik yapılmasına dair 4667 sayılı yasa ile de bu hükümler korunmuş ve yeterli kabul edilmese de Avukatın hak ve yetkileri artırılmıştır.

Yasamızın 35. maddesi, ve 1. ve 2 maddesi birlikte değerlendirildiğinde, hukuki uyuşmazlıklardaki temsilde Avukatların tekel hakkının başkaca yasalar ile ortadan kaldırılmasının isabetli olmayacağı, bu tür bir yaklaşımın normatif, hukuki değerlendirmeden yoksun bir hukuksal karmaşaya neden olacağı da aşikardır.

Bu hususta günümüzde tartışılan uzlaştırmacı müessesi ile 1336 sayılı yasada değişiklik öngören 4667 sayılı yasa ile yürürlüğe giren 35/A maddesinin bir arada tartışılması halinde daha sağlıklı sonuca ulaşılabileceği düşünüldüğünden bu çalışma ile görüşümüz meslektaşlarımızla paylaşılmak istenmiştir.

B-AVUKATLIK YASASININ 35/A MADDESİ

Yazar Av. Ali GÖYMEN
Salı, 02 Eylül 2008 14:54

Giriş kısmında anılan “uzlaştırmacı” tartışmalarını yürütürken mevcut yasal düzenlemeyi ve bu düzenlemelerdeki hak ve yetkilerimizin kullanılmasının sonuçlarını da değerlendirmek gerekecektir.

1136 sayılı Avukatlık Yasası’ nın değiştirilmesine dair 4667 sayılı Kanunun 23. maddesiyle Avukatlık Kanununa “ *Uzlaşma Sağlama*” başlığı altında 35/A maddesi eklenmiştir. Buna göre; “ *Avukatlar dava açılmadan veya dava açılmış olup da henüz duruşma başlamadan önce kendilerine intikal eden iş ve davalarda, tarafların kendi iradeleriyle istem sonucu elde edebilecekleri konulara inhisar etmek kaydıyla, müvekkilleriyle birlikte karşı tarafı uzlaşmaya davet edebilirler. Karşı taraf bu davete icabet eder ve uzlaşma sağlanırsa, uzlaşma konusunu, yerini, tarihini, karşılıklı yerine getirmeleri gereken hususları içeren tutanak, avukatlar ile müvekkilleri tarafından birlikte imza altına alınır. Bu tutanaklar 9/6/1932 tarihli ve 2004 sayılı İcra ve İflâs Kanununun 38 inci maddesi anlamında ilâm niteliğindedir”*
.

Madde metninden de açık olduğu üzere Avukatların “uzlaştırmacılığı” yeni bir husus değildir. 2001 yılından beri yürürlükte olan bu hükme göre Avukatlar, dava açılmadan veya henüz duruşmaya başlanmadan karşı tarafı uzlaşmaya davet edebilirler.

Uzlaşmanın olması halinde ise uzlaşmanın konusu, yeri, tarihi, karşılıklı olarak yerine getirilmesi gereken hususları içeren tutanak avukatlar ile müvekkilleri tarafından imza altına alınmalıdır. Bu hüküm, kurucu şekli şart olarak kabul edilmelidir.

Yasa koyucunun şekli şart aramasının nedeni ile son fıkradan anlaşılmaktadır. Bu

fıkraya göre de şekli şartlara havi taraf avukatların imza ettiği tutanaklar 2004 sayılı İcra İflas Yasası' nın 38. maddesi anlamında ilam hükmündedir.

Atfın olduğu İcra İflas Yasası' nın 38. maddesi incelendiğinde ise Avukatlık Yasası' nın 35/A maddesi ile ilgili açık bir kanun yolu belirlenmediğinden bu ilamın, mahkeme kararındna ziyade ilamlı icraya elverişli ilam olarak kabulü daha doğru olacaktır. Bu hüküm bir anlamda sulh sözleşmesi niteliğindedir.

Sulh sözleşmesine ilişkin herhangi bir düzenleme hukukumuzda yer almamaktadır. Ancak çeşitli kanun hükümlerinde, sulh'tan söz edilmektedir **(2).** Açıkça Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununda ayrı bir müessese olarak düzenlenmemiş olmasına rağmen, davada sulh mümkündür. Zira, sulh taraflar arasında yapılan bir sözleşme olup, sulh ile de dava konusu uyuşmazlık son bulur **(3).**
Bu sulh sözleşmesi genellikle kısmî feragat ve kısmî kabul ile meydana gelir. Öte yandan, taraflardan birinin dava dışındaki bir hakkı da sulh sözleşmesine dahil etmesi mümkündür. Tarafların mahkeme önünde yapacakları sulh şekle tâbi (HUMK.m.151/V) olup, bu bir geçerlilik şartıdır
(4).

Avukatlık Kanunu m. 35/A'ya göre düzenlenmiş tutanaklar, taraflar bakımından tıpkı mahkeme kararları gibi bir kesin hüküm oluşturmayacaktır. Kanun koyucu tarafından bu tutanaklara atfedilen değer, **bunların herhangi bir mahkeme hükmüne hacet kalmaksızın ilâmlı icraya konulabilmesidir.**

Kanunun öngördüğü aslî ve şartlara uygun bir biçimde yapılmış olan uzlaşma tutanakları hukuken geçerlilik kazanmakla beraber, her zaman icrası mümkün olan bir belge durumunda bulunmayabilir. Bunlar ancak içerik itibari ile cebrî icraya elverişli bir yapıya sahip iseler, icra edilebilirler. İçerik yönünden uzlaşma tutanağı cebrî icraya elverişli olması, onun bu edimin ifasını sağlamaya yönelik bulunması halinde söz konusu olur. Uzlaşmanın konusu, bir edimin ifası olmayıp; bir hukukî ilişkinin belirlenmesi ise, bu durumda uzlaşma içerik itibari ile cebrî icraya elverişli bulunmamaktadır. Ancak, tarafların yapmış oldukları (uzlaşmanın yapılması için) giderler açısından icrası mümkün bir belge olarak kabul edilebilir.

Taraflardan her biri, uzlaşmadan doğan karşılıklı edimlerin ifasını sağlamak amacıyla birbirinden bağımsız olarak, söz konusu tutanağın kendi lehine olan kısmının icrasını isteyebilirler. Ancak bunun için herhalde, ilâmlı icra yoluna başvuracak tarafın her biri kendi edimini ifa etmeli veya ifasını karşı tarafa teklif etmiş olması aranmalıdır. Özellikle şarta bağlı uzlaşmalarda, söz konusu şart yerine getirilmedikçe bu tutanağın icrası mümkün olmamalıdır. Bu husus ancak tâliki şarta bağlı uzlaşma tutanakları bakımından geçerlidir. Buna karşılık, infisahi şarta bağlı münferit edimler açısından uzlaşma tutanaklarının icrası bakımından herhangi bir sorunun olmaması gerekir.

Avukatlık Kanunu m. 35/A hükmüne göre düzenlenen uzlaşma tutanakları bir yargı kararı içermediğinden, yargı kararları bakımından kabul edilmiş kanun yoluna (temyiz ve karar düzeltmeye) başvuru mümkün değildir. Kural olarak, taraflar usulüne uygun düzenlenmiş bulunan “uzlaşma”dan dönemezler. Ancak, diğer maddi hukuk işlemlerinde olduğu şekilde (BK.m.23 vd.), hata, hile veya ikrah nedeniyle uzlaşmanın feshi (iptali) için dava açılabilir. Bu çerçevede mahkemenin vereceği karara karşı genel hükümler çerçevesinde ancak kanun yoluna başvurulabilecektir.

Sulh sözleşmesinin niteliğine ilişkin bu açıklamalarımızın ışığı altında Avukatlık Kanunu 35/A maddesiyle getirilen düzenlemede “uzlaşma sağlamaya” ilişkin düzenlenecek tutanaklar

bakımından, karma nitelikli bir işlem olduğu söylenebilir. Bir başka deyişle, avukatlar ve müvekkillerince Avukatlık Kanunu m. 35/A' ya göre düzenlenecek tutanaklar, hem bir usul hukuku işlemi hem de özel hukuk sözleşmesi olarak nitelendirilebilir. Bunların mahkeme huzurunda yapılan sulhlerden ayrılan yönü mahkeme huzurunda yapılmayıp, avukatlar huzurunda yapılmasıdır. Bu tür sözleşmenin geçerlilik kazanabilmesi için, Avukatlık Kanunu ile özel hukuk sözleşmelerine ilişkin şartları taşıması gerekir. Usulüne uygun düzenlenmiş bu tip sözleşmeler (tutanaklar) etkisini gerek usul hukuku gerek icra hukuku alanında göstermektedir **(5).**

Mevcut bu düzenlemenin Avukatlık Meslek yemininde de ifadesini bulan Avukatlık yasası' nın 2. maddesindeki hüküm ile birlikte değerlendirmek gerekir.

Avukat, yalnız taraf temsilcisi olmayıp, aynı zamanda adaletin gerçekleştirilmesi faaliyetine ortak olan, yargılama faaliyetine katılan kişidir **(6).** Bu husus 4667 sayılı Kanunla değişik Avukatlık Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun Avukatlık Kanununun 2. maddesinin birinci fıkrasında yapılan değişiklikte açıkça vurgulanmıştır. Buna göre; " *Avukatlığın amacı; hukukî münasebetlerin düzenlenmesini, her türlü hukukî mesele ve anlaşmazlıkların adalet ve hakkaniyete uygun olarak çözümlenmesini ve hukuk kurallarının tam olarak uygulanmasını her derecede yargı organları, hakemler, resmî ve özel kişi, kurul ve kurumlar nezdinde sağlamaktır"*
. Görüleceği üzere avukat, taraf temsilcisi olma yanında yargılama faaliyeti ortağı olarak adaletin gerçekleştirmesini sağlam akla yükümlüdür.

Bu amaçla avukat, müvekkili lehine olacak ve aynı zamanda adlî gerçeğin ortaya çıkmasını sağlayacak bütün maddi vakıaları ve delilleri yargı kuruluşları önüne getirmekle yükümlüdür. Hukukî sebepler konusunda da hakime yardımcı olmalıdır **(7).**

Yazar Av. Ali GÖYMEN
Salı, 02 Eylül 2008 14:54

C-AVUKATLIK YASASININ 35/A MADDESİNE GÖRE DÜZENLENEN BELGENİN ŞARTLARI

Bu hususta Prof Dr.Ömer ULUKAPI' nın yapmış olduğu çalışmada Avukatlık Yasası' nın 35/A maddesinde anılan "tutanağın" hangi şartları taşıması gerektiği şöyle ifade edilmiştir;

a) Genel Olarak

Avukatlık Kanunu m. 35/A'da öngörülen "uzlaşma sağlama", içeriği itibariyle bir özel hukuk sözleşmesidir. Bu sözleşmenin geçerli olabilmesi için, Borçlar Kanununda bir sözleşmenin kurulabilmesi için asgari şartları taşıması yanında, Avukatlık Kanunu m. 35/A'da belirtilmiş bulunan şartları da içermelidir. İncelememizde yalnızca Avukatlık Kanununun aradığı şartlar üzerinde durulacaktır.

b) Avukatlık Kanunu m. 35/A'da Aranan Şartlar

aa) Avukatlar ile Müvekkilleri arasında Bir Uzlaşma Bulunmalıdır

Avukatlar ile müvekkilleri arasında yapılacak sözleşmede taraflar arasında bir uzlaşma bulunmalıdır. Bu uzlaşmanın meydana gelebilmesi için, bu konuda avukat müvekkili ile birlikte karşı tarafın avukat ve müvekkilini uzlaşmaya davet edebileceği gibi, bu konuda davet

gerçekleşmeksizin uzlaşma oluşturulabilir. Bu uzlaşmada her iki tarafın vekili (avukatı) ile müvekkilleri hazır bulunmalıdır. İlk bakışta, uzlaşmaya davet eden tarafın vekili ve müvekkili ile karşı tarafın bulunması yeterli olarak görülebilir. Bir başka deyişle, karşı tarafın vekili bulunmadığı uyuşmazlıklar bakımından bu şekilde yapılacak bir sözleşme geçerli olacak mıdır? Madde lafzında bu konuda bir açıklık bulunmamakla beraber, söz konusu maddenin gerekçesi dikkate alındığında açıkça "Maddeyle getirilen düzenlemeyle mahkemelerin iş yükünün azalması amaçlanmaktadır. Buna göre dava açılmadan evvel veya dava açılmakla beraber duruşmaya başlanmadan önce avukatlar kendilerine intikal eden iş ve davalarda, tarafların kendi iradeleriyle istem sonucunu elde edebilecekleri konulara inhisar etmek kaydıyla, karşı taraf avukatını uzlaşmaya davet edebilecektir. Taraf vekilleri ve müvekkilleri hazır oldukları halde düzenlenen uzlaşma metni İcra ve İflâs Kanununun 38 inci maddesinde sözü edilen ilâm niteliğinde olacaktır" hükmüne yer vermiştir **(8).**

Gerekçedeki açık düzenleme karşısında bu tür bir sözleşmenin geçerlilik kazanabilmesi için, her iki taraf vekili (avukatı) ile müvekkilleri uzlaşmada bulunmalıdır. Bu uzlaşma, borçlar hukukundaki bir sözleşmenin kurulabilmesi için gerekli karşılıklı icap ve kabul beyanlarıyla oluşabilmektedir.

Vekiller (avukatlar) kendilerine müvekkilleri tarafından getirilmiş olan iş ve davalar konusunda böyle bir uzlaşma yetkisine sahiptirler. Yoksa, müvekkilleri tarafından vekâlet ilişkisi çerçevesinde getirilmemiş bir iş ve dava konusunda uzlaşma sağlamaya yetkili değildirler. Böyle bir yetkinin varlığı vekâlet sözleşmesi kapsamından çıkarılacaktır. Bu konudaki vekâlet genel vekâlet olabileceği gibi, özel dava vekâletnamesi de olabilir. Vekil (avukat), böyle bir yetkinin varlığını vekâletnamenin ibrazı ile sağlayabilecektir. Öte yandan, müvekkil vekiline (avukata) bu konuda sınırlama getirmişse, bu sınırlamanın geçerli olabileceğini kabul etmek gerekir.

bb) Bu Uzlaşma Dava Açılmadan veya Dava Açıldığı Hallerde Henüz Duruşmaya Başlamadan Önce İntikal Eden Davalarda Sağlanmalıdır

Kanun koyucu Avukatlık Kanunu m. 35/A'da getirdiği hükümle, avukatların müvekkilleriyle birlikte dava konusu uyuşmazlık üzerinde uzlaşma sağlamaya ilişkin yapılacak sözleşmenin geçerli olabilmesi için, bu uyuşmazlığın davaya bakacak olan hakim önüne gelmeden önce sağlanmış olması gerekir. Kanun koyucu madde hükmünde bunu, 'Avukatlar dava açılmadan veya dava açılmış olup da henüz duruşma başlamadan önce kendilerine intikal eden iş ve davalarda,..." şeklinde belirtmiştir.

Kanun koyucunun bu şekilde bir hüküm getirmesi iki türlü amaca hizmet etmektedir. Öncelikle, uyuşmazlık konusunun duruşma safahatı ile birlikte o uyuşmazlık konusuna bakacak olan hâkimin yargı alanına intikâl etmiş olmasıdır. Bundan sonra taraf ve vekillerinin uyuşmazlık konusu üzerinde uzlaşmaları mahkeme huzurunda sulh oluşturacaktır. Bu sulh çerçevesinde uyuşmazlık karara bağlanacaktır. Hâkimin yargı yetkisi alanına intikal eden bir konuda mahkeme hakiminin dışında taraf ve vekillerinin kesin hüküm sonucunu oluşturabilecek bir karar alamamaları yargı yetkisinin kullanılması açısından önem arz etmektedir.

Öte yandan, savunma mesleğini icra eden avukatlar yukarıda da ifade ettiğimiz şekilde, her türlü hukukî mesele ve anlaşmazlıkların adalet ve hakkaniyete uygun olarak çözümlenmesi ve hukuk kurallarının tam olarak uygulanmasını her derecede yargı organları önünde sağlamak zorundadırlar. Bu husus, avukatlara Avukatlık Kanunu kapsamında bir yükümlülük getirmiştir. Avukatlar bu yükümlülüğü yerine getirirken, uyuşmazlığı çözümünde en çabuk, ucuz ve kısa yoldan çözümlenmesi konusundaki her türlü hukukî imkân ve araçları kullanmak zorundadır. Bu aynı zamanda usul ekonomisinin bir gereğidir. Avukatlar da dava açılmadan veya dava açılmış olup da henüz duruşmaya başlamadan önce usul ekonomisine uygun hareket ederek tarafları uyuşmazlık konusu üzerinde uzlaştırabilmelidir.

Madde hükmünde ifade edilen "dava açılmadan" ifadesinde, dava açılmasına ilişkin genel esaslar burada da geçerli olup, ondan önceki zaman parçasını ifade etmektedir. Ayrıca, "duruşmaya başlamadan önce" ifadesi ile de, tahkikata tâbi davalarda tahkikat, tahkikata tâbi

olmayan davalarda sözlü yargılama için mahkemece oturum günü belirlenip, bu oturum yapılmadan şeklinde anlaşılmalıdır. Hâkimin duruşma yapmaksızın inceleyeceği işlerde, o konuda karar verilinceye kadar taraf ve vekilleri uzlaşma sağlayabilir.

cc) Uzlaşma Konusu Tarafların Kendi İradeleriyle İstem Sonucu Elde

□□□□□ Edebilecekleri Konulara İlişkin Olmalıdır□□□□□□

Uzlaşma konusu tarafların kendi iradeleriyle istem sonucu elde edebilecekleri konulara ilişkin olmalıdır. Zira uzlaşma, ancak tarafların dava konusu üzerinde tasarruf yetkilerinin bulunduğu davalarda mümkündür. Örneğin; alacak, menkul, gayrimenkul ve tahliye davalarında taraflar uzlaşma sağlayabilirler.

Buna karşılık, tarafların dava konusu üzerinde serbestçe tasarruf yetkilerinin bulunmadığı davalarda, uzlaşma yolu ile dava sona erdirilemez. Örneğin; boşanma davalarında, babalık davasında, belediye sınırları içindeki bir gayrimenkulün tarafların rızasıyla paylaşılması, belediye encümeni veya il idare kurulunca kabul ve tasdik edilmedikçe, tapuca tescil edilemez (İmar K.m.16) **(9).** Ancak, tarafların üzerinde tasarruf edebilecekleri nitelikte olan boşanmanın fer'î sonuçları ile babalık davasında çocuğun menfaatine dokunmamak kaydıyla nafaka hakkında uzlaşma sağlanabilir.

dd) Taraf ve Vekillerince Yapılacak Uzlaşma Yazılı Şekilde Yapılmalıdır

Avukatların kendilerine intikal eden iş ve davlarda yapacakları uzlaşma, yazılı şekilde yapılmalıdır. Bu bir geçerlilik şartıdır. Yazılı şekilde yapılmayan bir uzlaşma Avukatlık Kanunu m. 35/A hükmünde belirtilen sonucu doğurmaz. Buradaki yazılı şekil âdi yazılı şekildir. Ancak taraf ve müvekkillerince yapılacak bu uzlaşmanın Avukatlık K.m.35/A hükmünde belirtilen asgari kayıtları da içermelidir. Buna göre, taraf ve vekillerince sağlanan bu uzlaşma belgesi;

-uzlaşma konusunu,

-uzlaşma yerini,

-uzlaşma tarihini,

-karşılıklı yerine getirmeleri gereken hususları,

-taraf ve müvekkillerinin (avukatların) imzalarını,

içermelidir (Av. K.m.35/A, c. 2). Kanun koyucu bu uzlaşma belgesinin tutanak şeklinde yapılması gerektiğini ifade etmiştir.

Avukat ve müvekkillerince yazılı tutanak şeklinde düzenlenecek bu uzlaşma belgesinde

yukarıda belirtilen şartlardan birinin bulunmaması halinde, bu belgenin ilâm niteliğinde belge olarak kabul edilmesi mümkün değildir. O halde, kanunda belirtilen bu şartlar uzlaşma belgesinin zorunlu şartlarındandır. Tarafın imza atamayacak durumda olması halinde (okuma yazma bilmemesi halinde) resmi makamlar tasdik edilmiş mühürü ya da parmak izi imza yerine geçebilecektir.

Yukarıda şartlardan birinin eksikliği halinde taraf ve müvekkillerince düzenlenen uzlaşma belgesi ilâm niteliğinde belge olarak kabul edilemez. Ancak, bu şekilde düzenlenmiş eksik uzlaşma belgesinin bir mahkeme dışı sulh sözleşmesi olarak kabul edilmesi mümkündür.

D-UZLAŞTIRICILIK TARTIŞMASI VE 35/A

Bu yasal düzenlemeler ile var olan uzlaştırmacı tartışmaları birlikte değerlendirildiğinde, uzlaştırıcılık müessesinin ihdası durumunda uzlaştırıcının kesin olarak Avukat hak ve yetkisinde olması gerektiği açıkça anlaşılmaktadır.

Özel hukuku ilgilendiren konularda düzenlenecek dava dışı sulhte dahi tarafların sulhten dönemeyeceği gözetildiğinde konunun önemi daha da artmaktadır.

Bu nedenle sadece avukatların "uzlaştırıcı" olabileceği, aksi halde adı "uzlaştırmacılık" olan müessesenin de -uzlaştırılmaya- muhtaç olabileceği, oluşan hukuki kaosun çözümlenmesinin de ağır işleyen hukuk düzenimiz için yeni bir yük olacağı anlaşılmaktadır.

Ankara Barosu Dergisi' nin 2007-4 sayılı sayısında yayımlanmıştır

---

(1) Ankara Barosu Avukatlarından-Göymen Avukatlık Bürosu

(2) Örneğin; HUMK.m.63, 151, 213, 513-515; İİK.m.38, 226/II; TTK.m.165, 219, 310; İş Mah. K. m. 7 gibi

(3) Kuru/ **Arslan**/ **Yılmaz,** Usul, s. 629

(4) Prof Dr. Ömer ULUKAPI Avukatlık Kanununda değişiklik yapılmasına dair 4667 sayılı Kanunla getirilen "İlam Niteliğindeki Belge" üzerindeki inceleme (Prof.Dr.Ergun ÖNEN' e armağan s.447-460

(5) Prof Dr. Ömer ULUKAPI, Avukatlık Kanununda değişiklik yapılmasına dair 4667 sayılı Kanunla getirilen "İlam Niteliğindeki Belge" üzerindeki inceleme (Prof.Dr.Ergun ÖNEN' e armağan s.447-460

(6) Sungurtekin Özkan, s. 107; **Ahrens**, Nr. 205; **Jessnitzer**/**Blumberg**, § 1 Nr. 1; **Pfeifer**, s. 264.

(7) Prof Dr. Ömer ULUKAPI, Avukatlık Kanununda değişiklik yapılmasına dair 4667 sayılı

Kanunla getirilen “İlam Niteliğindeki Belge” üzerindeki inceleme (Prof.Dr.Ergun ÖNEN’ e armağan s.447-460

(8) 4667 sayılı Avukatlık Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 23. maddesi ile Avukatlık Kanununa 35/A maddesi eklenmesine dair hükmün Gerekçesi.

(9) Kuru/Arslan/Yılmaz, Usul, s. 633-634.